

Unionis nomen vocabulum est Ecclesiastica Jurisprudencia, in qua saepe de Beneficiorum Unione agitur; atque inter Doctores convenit ejusmodi unionem alienationem esse, quae sine formulis ad Ecclesiam bonorum alienationem praescriptis fieri non potest.

Si Infidelium incurfus adeo Urbem everterit, ut vel nulli amplius ibidem Christianifideles sint, (a), vel longe pauciores, quam ut Episcopum occupent, Episcopatus hic propiori addendus erit. Id non semel in Italia praestitit S. Gregorius, Longobardorum bellis grassantibus.

Ex communi regula uniones legitimas etiam regularium Beneficiorum instituere potest Episcopus; non item dignitates infra Episcopum constitutae. Si de uniendis Episcopatibus, vel de Beneficio Episcopali Mensa uniendo agatur, id quidem ex Jure novo solus Pontifex potest.

Plurium Beneficiorum unio trifariam fit; alia quippe est accessionis unio, alia confusionis, aequalitatis alia. Omnium usitatissima est accessionis unio, cujus vi Beneficium praecipuum suum titulum retinet, Beneficium autem unitum evadit illius membrum, & quoddam quasi accessorium.

Si Beneficiorum, quae uniuntur, alterutrum pensione oneratum sit, ea quidem per unionem minime tollitur, quippe quae fructibus, qui semper existunt, affecta est.

In Aurelianensi Constitutione artic. 16. mandatur, ut Praelati juxta sancta Decreta ad Beneficiorum unionem, decimarumque, atque aliorum Ecclesiasticorum reddituum distributionem deveniant quod Parochi sine excusatione propriis officiis vacare possint.

Parochialem Ecclesiam collapsam Incolae restituere non poterunt; Abbas Commendatarius, tum quoad spiritualia, tum

(BENEFICIUM, EPISCOPUS.)

CASUS I.

Parochia una alteri unita.

1 Abbas Parochia Dominus, cujus Ecclesia diruta est, non potest ejus redditum sibi sumere, demandata ejusdem cura Parochia proximo, circa Episcopi auctoritatem.

(a) Gregor. lib. 1, Epist. 5. 10. qu. 3. c. unic. 3. ex can. conc. Tolct. XVI. cap. 4.

2 Si hujus Parochia titulus servari, atque Ecclesia viduogari non potest, unienda est proximiori & commodiori Parochia.

QUESTIUM.

Parochialem Ecclesiam collapsam Incolae restituere non poterunt; Abbas Commendatarius, tum quoad spiritualia, tum

(b) Concil. Trid. sess. 8. c. 6. & sess. 24. c. 15. (c) Idem Sess. 7. cap. 4. ann. 1547. & sess. 24. cap. 17.

tum quoad temporalia loci Dominus, sibi Parochiales redditus vindicavit, & ut eidem Parochia servitium prestandum curaret, egit, vel Incolis repugnantibus, cum Parochia proximo, quadraginta libras annuas pro ejus opera stipulatus.

RESPONSIO.

Consilium Conscientiae subscriptum, quod propositam facti speciem vidit, existimat, Abbatem Parochia, (a) de qua questio est, redditus sibi sumere non potuisse; & causam fuisse, cur ex eo percceptorum fructuum restitutio petatur, ut inde percepta pecunia ad Ecclesiam redintegrationem conferatur, tanquam bonum ad eam pertinens.

Abbatem, proximaque Parochiam conventionem, de qua in Expositione dictum est, stipulari non potuisse; Abbatem (c) ipsum non posse hujus Parochiae, cujus non amplius Titularis existit, Populum alteri Parochia tribuere ac demandare; facultatem porro hanc ad unum Episcopum pertinere, cujus unius est animarum curam in sua Dioecesi committere.

Decisum Parisiis hac die 14. Decembris ann. 1678. Aug. de Lamer.

CASUS II.

Prioratus Collegio in aliena Dioecesi posito unitus.

1 Dioecesi unius Beneficium alterius Dioecesi Collegio uniri potest, dummodo omnes formulae requisitae serventur. 2 Ad firmandam dissolutionem in qua Collegium se summam annuam ei loco solviturum promittit, ad quem Beneficium redditus pertinet, opus est summi Pontificis auctoritate.

QUESTIUM.

Quidam Prioratus possidet pendente a Collatore Regulari Sancti Victoris in Rutenorum Dioecesi; eum Collegio Sancti Jesu Montispessulani unire vult, retento, quoad vixerit, omni redditu.

RESPONSIO.

Consilium Conscientiae subscriptum addit Advocati, de quo in Expositione dictum est, Consultationi, Prioratum

(a) Vide articulum 52. Blesensis Constitutionis. (b) Innocentius Gravius de Ecclesiis aedificandis & reparandis p. 30. (c) Louet Litt. O. pagio. 677. ibidem pp. 824. 825. 826. 827. 828. & 829. (d) Concil. Trident. sess. 14. cap. 9. de reformat. c. Unice de

Collegio, de quo agitur; uniri posse, dummodo formulae in hac facti specie necessariae serventur, & appellandi appellentur. Sed quod attinet ad conventionem certe summa loco fructuum Beneficij quotannis tribuenda, praesertim si ea summa proventum excedat, eam fere solus Pontifex firmare potest; & ad eum confugiendum est, ut ab omni simonia conventio eadem purgetur.

Decisum Parisiis hac die Julii

ann. 1705. G. Fromageau.

CASUS III.

Parochia Collegio unita.

1 Collegio Parochiam uniri repugnat Tridentina Synodi disciplina. 2 Si gravis causa ejusmodi unionem postulet, in ea saltem omnes conventiones simonicae vitandae sunt.

QUESTIUM.

Rogantur humillime Sorbonae Doctores, ut super instantibus difficultatibus exhibeat sententiam suam. Quae sit ergo.

I. An unio Parochiae Collegio in Episcopi manu fieri possit, atque an Parochianorum consensus sit absolute necessarius? II. An Collegium possit Beneficium fundare, & Capitulo, quod Parochiae jus obtinebat, ejus nominationem relinquere, ut ei compendatur ejusmodi Juris iactura?

RESPONSIO.

Consilium Conscientiae subscriptum censet, Beneficiorum unionem non sine evidenti Ecclesiae necessitate vel utilitate instituendam esse, ut ex Cap. Expofuiti (e) licet intelligi si evidens necessitas aut utilitas Ecclesiae extiterit, inquit Honorius III. hoc loco.

Advertatur praeterea talis unio Tridentinae Synodi disciplinae; Ecclesiae Parochiales, inquit Synodus, Monasteriis quibuscumque aut Abbatibus, seu Dignitatibus, seu Praebendis Ecclesiae Catholicae vel Collegiatae, sive alii Beneficij simoniacis, aut Hospitalibus, Militibus uniantur.

II. Collegium, ut unionem perficiat, obtineatque, non potest Beneficium fundare, & Capitulo ejus Patronatum relinquere, ut conferenda Parochiae jus, quo gaudebat, compendatur; ob id imprimis, quia per temporale, quod hujus Beneficij fundandi gratia Collegium traderet, exigeret aliquid spirituale, nempe jus conferenda Parochiae; quod vitiosum esset, & contra mentem Capituli, Tuae nos, quod ejusmodi conventionem tanquam simoniacam proscribit.

(e) Cap. Expofuiti de Praebendis & Dignitatibus. (f) Rebuffus Glossa in de unionem num. 12.